

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 244/2011-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 2. júna 2011 predbežne prerokoval sťažnosti obchodnej spoločnosti G., a. s. v likvidácii, S., a Ing. M. Š., V., zastúpených advokátkou JUDr. M. I., V., vedené na Ústavnom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. Rvp 1222/2011 a sp. zn. Rvp 1223/2011, ktorými namietali porušenie základného práva na súdnu ochranu zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý súdny proces zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice II vo veci vedenej pod sp. zn. 12 C 1/2006 a jeho uznesením č. k. 12 C 1/06-930 z 27. apríla 2011, a takto

r o z h o d o l :

1. Sťažnosti obchodnej spoločnosti G., a. s. v likvidácii, a Ing. M. Š. vedené pod sp. zn. Rvp 1222/2011 a sp. zn. Rvp 1223/2011 s p á j a na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. Rvp 1222/2011.

2. Sťažnosti obchodnej spoločnosti G., a. s. v likvidácii, a Ing. M. Š. o d m i e t a pre nedostatok svojej právomoci.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) boli 20. mája 2011 doručené sťažnosti obchodnej spoločnosti G., a. s. v likvidácii, S. (ďalej len „sťažovateľka“), a Ing. M. Š., V. (ďalej len „sťažovateľ“, spolu ďalej len „sťažovatelia“), ktorými namietali porušenie základného práva na súdnu ochranu zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivý súdny proces zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Košice II (ďalej len „okresný súd“) vo veci vedenej pod sp. zn. 12 C 1/2006 a jeho uznesením č. k. 12 C 1/06-930 z 27. apríla 2011.

Predmetné sťažnosti sťažovateľov sú ústavným súdom vedené pod sp. zn. Rvp 1222/2011 a sp. zn. Rvp 1223/2011.

Zo sťažností vyplýva, že sťažovateľka je žalovanou vo 4. rade a sťažovateľ žalovaným v 8. rade v konaní vedenom okresným súdom pod sp. zn. 12 C 1/06 o vyslovenie neplatnosti komisionárnych zmlúv a záložných zmlúv podaných žalobcom Slovenská republika – Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky. Okresný súd nariadil v uvedenej veci právne pojednávanie na 27. apríl 2011. Sťažovatelia požiadali okresný súd o odročenie pojednávania s písomným ospravedlnením neúčasti na pojednávaní. Okresný súd na pojednávaní konanom 27. apríla 2011 uznesením č. k. 12 C 1/06-930 rozhodol, že bude pokračovať v konaní a konanie bude prebiehať bez prítomnosti sťažovateľov.

Podľa sťažovateľov okresný súd tým, že pokračoval v konaní v ich neprítomnosti, mal porušiť ich základné právo na súdnu ochranu zaručené v čl. 46 ods. 1 ústavy a právo na spravodlivý proces zaručené v čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Vychádzajúc z uvedených skutočností sťažovatelia navrhujú ústavnému súdu vydať nález, v ktorom vysloví porušenie základného práva sťažovateľov na súdnu ochranu zaručeného v čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivý proces zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru, zruší uznesenie okresného súdu č. k. 12 C 1/06-930 z 27. apríla 2011 a prizná sťažovateľom náhradu trov konania.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. ...

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

1. K spojeniu vecí na spoločné konanie

Podľa § 31a zákona o ústavnom súde ak tento zákon neustanovuje inak a povaha veci to nevyklučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“).

V zmysle § 112 ods. 1 OSP v záujme hospodárnosti konania môže súd spojiť na spoločné konanie vecí, ktoré sa u neho začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov.

Zákon o ústavnom súde nemá osobitné ustanovenie o spojení vecí, avšak v súlade s citovaným ustanovením § 31a uvedeného zákona je možné v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ústavy použiť na prípadné spojenie vecí primerane ustanovenie § 112 ods. 1 OSP.

Vzhľadom na právnu a skutkovú súvislosť (totožnosť) sťažností vedených ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 1222/2011 a sp. zn. Rvp 1223/2011 vyplývajúcu z ich obsahu, ako aj vzhľadom na totožnosť okresného súdu, proti ktorému tieto sťažnosti smerujú, ústavný súd uplatniac citované právne normy rozhodol tak, ako to je uvedené v bode 1 výroku tohto uznesenia.

2. K namietanému porušeniu základného práva na súdnu ochranu zaručeného v čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru

Predmetom sťažností je namietané porušenie základného práva na súdnu ochranu zaručeného v čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivý súdny proces zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 12 C 1/06 a jeho uznesením č. k. 12 C 1/06-930 z 27. apríla 2011, ktorým rozhodol o konaní v neprítomnosti sťažovateľov.

Ústavný súd konštatuje, že sťažnosti sťažovateľov, ktorými namietajú porušenie označeného základného práva a práva postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 12 C 1/06 a jeho uznesením z 27. apríla 2011, je potrebné odmietnuť pre nedostatok právomoci ústavného súdu.

Významnou ústavnou podmienkou limitujúcou rozhodovaciu právomoc ústavného súdu v konaní o sťažnostiach fyzickej osoby alebo právnickej osoby vyjadrenou v čl. 127 ústavy je, že o ochrane základných práv alebo slobôd sťažovateľa, porušenie ktorých namieta pred ústavným súdom, nerozhoduje iný súd.

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

Podľa § 7 ods. 1 OSP v občianskom súdnom konaní súdy prejednávajú veci, ktoré vyplývajú z občianskoprávných, pracovných, rodinných, družstevných, ako aj z obchodných vzťahov vrátane podnikateľských a hospodárskych vzťahov, pokiaľ ich podľa zákona neprejednávajú a nerozhodujú o nich iné orgány.

Ústavný súd sa pri predbežnom prerokovaní sťažností sťažovateľov preto zaoberal aj otázkou, či účinnú ochranu práv, ktoré sťažovatelia vo svojich sťažnostiach namietali, neposkytujú všeobecné súdy na základe takých právnych prostriedkov nápravy, ktoré je možné súčasne považovať za účinné právne prostriedky ochrany namietaného porušenia základného práva (čl. 127 ods. 1 i. f. ústavy v spojení s § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde).

Z obsahu napadnutého rozhodnutia okresného súdu vyplýva, že napriek ospravedlneniu sťažovateľov okresný súd pokračoval v pojednávaní v ich neprítomnosti, oboznámil prítomných s obsahom prípravy pojednávania, uviedol dôvody žalobného návrhu, jeho zdôvodnenie, kládol prítomným účastníkom konania otázky a umožnil vyjadriť sa žalobcovi. Následne pojednávanie odročil na 15. jún 2011.

Sťažovatelia netvrdia a z obsahu sťažností to ani nevyplýva, že využili všetky zákonné možnosti na domáhanie sa ochrany svojho ústavného práva, keďže boli oprávnení, ale aj povinní, vzhľadom na princíp subsidiarity (čl. 127 ods. 1 ústavy) využiť právne

prostriedky, ktoré im zákon na ochranu ich základných práv poskytuje. Takým právnym prostriedkom je podľa názoru ústavného súdu a konštantnej súdnej praxe aj odvolanie proti namietanému uzneseniu a postupu okresného súdu a v prípade neúspechu odvolanie proti konečnému rozhodnutiu okresného súdu vo veci samej.

Nevyužitie týchto právnych možností ochrany označených práv sťažovateľov nemožno nahradzovať sťažnosťou podanou ústavnému súdu. Sťažovatelia v tomto prípade nemajú na výber, na ktorý orgán právnej ochrany sa obrátia. Ústavný súd preto sťažnosť sťažovateľov odmietol pri jej predbežnom prerokovaní pre nedostatok svojej právomoci podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 2. júna 2011